

νέσθαι τὸ θέλημα τοῦ κυρίου· μέμνησθε δὲ οὖν ὅσα ἡδη ἐτάξατε· οὐ γάρ ἐμοὶ ἄλλὰ θεῷ τὰς ὑποσχέσεις ἐποιήσατε! Τούνυν παραλαβόντες αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὶ τῇ ἐφεξῆς εἰκοστῇ πέμπτῃ Δεκεμβρίου, πρώτη δὲ καὶ ἀρχὴ τοῦ ἔβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἀφ' ἣς τῶν σωτηρίων ἐτῶν ἀνατέλει ἡ κοσμοχαρμόσυνος ἡμέρα, παρέστησαν τῷ ἐπιτρόπῳ τῆς βασιλείας, καὶ λαβόντες τὰ συνήθη καθηδάδικ ἐπέστρεψαν εἰς τὸ πατριαρχεῖον μετὰ πολλῆς συνδρομῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἀμυθήτου κοινῆς χαρᾶς, καὶ γενομένης τῆς μεταθέσεως ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ὡς νενόμισται, ἀνευφήμησαν αὐτὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην.

Μετατεθέντος δὲ εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ἀπὸ Ἱεροσολύμων τοῦ κυρίου Σωφρονίου, ψήφων κανονικῶν γενομένων, κοινῇ ἐκλογῇ, γνώμῃ, συναινέσει καὶ σπουδῇ τῶν ὑπὸ τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιερέων, πρωτοσυγκέλων καὶ ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν καὶ ἀπλῶς ἀπάντων τῶν ἀγιοταφιτῶν ἐκλεχθεὶς προεβιβάσθη εἰς τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν τοῦτον θρόνον ὁ πανιερώτατος καὶ θεοπρόβλητος μητροπολίτης Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης κυρίος Ἀβράμιος ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ τοῦ ἔβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους.

Οἱ μὲν οὖν εὐσεβῆς λαὸς ἔχαιρε καὶ ἡγαλλιάτο σφόδρα ἐπὶ τῇ μεταθέσει καὶ ἀναρρήσει τοῦ παναγιωτάτου κυρίου Σωφρονίου ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν οἰκουμενικὸν θρόνον, λίσαν τεθηπώς ἐπὶ τῇ ἀγλαΐᾳ τῶν αὐτοῦ ἀρετῶν, καὶ ὄρῳ καὶ ἀκούειν διψῶν καὶ ἐφιέμενος, ἐκπληττόμενος ἐπὶ τῇ συνέσει τῶν αὐτοῦ λόγων καὶ θελγόμενος τῇ αἰμυλίᾳ καὶ ἡδύτητι τῆς διδοκαλίας καὶ παραχινέσεως· εἶχον δὲ καὶ οἱ ἀγιοι ἀρχιερεῖς χρηστάς τὰς ἐλπίδας περὶ τε τοῦ κοινοῦ, καὶ ἐπαρχίας ἐκάστης, καὶ ὅλως εἰπεῖν περὶ πάσης ἐκκλησίας καὶ παροικήσεως, ἀφορῶντες; εἰς τε τὸ παντελῶς ἀκτῆμον καὶ τὸ εὐθές τοῦ τρό-

